

[Aksel Larsen.]

ordensforslag. Det, der står i det ærede medlem hr. Poul Møllers dagsordensforslag, kunne vi jo have arbejdet for her i salen og i udvalget uden at formulere det som et dagsordensforslag, der skal stemmes om.

Nu får vi følgen af det. Så kommer man på regeringspartierne initiativ med et dagsordensforslag, som låser tingene fast på en sådan måde, at det derefter vil blive helt umuligt at overbevise udvalget om, at man burde gå den vej, vi har foreslået.

Jeg beklager det meget, og jeg må altså med det samme sige, at et dagsordensforslag som det, vi fik oplæst af det ærede medlem hr. Dupont, kan jeg ikke stemme for. Jeg anbefaler at stemme imod for — hvis det skulle blive forkastet — at holde muligheden åben for yderligere forhandlinger.

Må jeg endelig til slut komme med én bemærkning til, dels i anledning af det, det ærede medlem hr. Helveg Petersen sagde, dels i anledning af det, det ærede medlem hr. Per Møller sagde. Det ærede medlem hr. Per Møller appellerede til de tre mindretal i betænkningen om i hvert fald at undlade at stemme ved tredje behandling. Jeg tror, at appellen ville have virket bedre, hvis vi ikke havde fået, om jeg så må sige, håndjern på ved det dagsordensforslag, der formentlig bliver vedtaget her. Jeg vil i øvrigt, for at man ikke igen skal blive forbavset, til trods for at jeg har udtalt mig så tit og så mange gange og så særdeles højroset, sige, at hvis regeringen og folketingsflertallet holder fast ved, at man ikke vil forhandle yderligere, ikke gennem samtaler og forhandlinger forsøge at sikre sig, at der ikke bliver ekstra megen strid og tvivl, når lovforslaget først er vedtaget og stadfæstet, hvis man under alle omstændigheder så hurtigt som muligt og uden yderligere forhandlinger vil have vedtaget det lovforslag, vi nu har til anden behandling, ser jeg ikke, der ved tredje behandling er andet at gøre end at stemme for det. Vi må under alle omstændigheder have en afgørelse af denne sag, selv om jeg ikke finder, at det er den bedste måde at klare det på. Jeg er imidlertid nødt til at komme med denne bemærkning ikke blot i anledning af det ærede medlem hr. Per Møllers udtalelse, som jeg sådan set takker for, fordi den gav mig anledning til disse be-

mærkninger, men for at man ikke igen skal blive forbavset og ved tredje behandling sige, at nu gør jeg noget helt andet end det, man ventede af mig efter anden behandling.

Rimstad: Efter vor mening bør forhandlingsmulighederne i denne sag på ingen måde være udtømt, og vi kan derfor anbefale, at man stemmer imod det dagsordensforslag, som det ærede medlem hr. Dupont sammen med de ærede medlemmer hr. Westerby og hr. Erik Eriksen har fremsat.

Diderichsen: Da der nu engang synes at herske nogen misforståelse med hensyn til håndskrifternes læselighed i Island, navnlig hvad angår det ærede medlem hr. Svend Haugaard, vil jeg gerne endnu en gang understrege, at disse håndskrifter naturligvis ikke kan læses af lægfolk, af almindelige mennesker, hverken her i landet eller i Island. Det er en kunst, som kræver en højt specialiseret viden og teknik, at tyde sådanne middelalderlige håndskrifter, ligegyldigt på hvilket sprog de er skrevet.

Dernæst vil jeg gerne sige, at jeg vil stemme for det af det ærede medlem hr. Poul Møller fremsatte dagsordensforslag.

Endelig vil jeg stille et direkte spørgsmål til den højtærede undervisningsminister. Jeg kan, sådan som lovforslaget er formuleret, forstå, at hvis det bliver vedtaget i uændret skikkelse, vil skæbnen for Flatøbogen og Codex regius af Eddadigtene dermed være besejlet, idet disse to store klenodier i det kgl. biblioteks samlinger skal være undtaget fra de sagkyndiges overvejelser. Det vil sige, at den højtærede minister her netop optræder i den rolle som sagkyndig, som han ellers ivrigt er beskæftiget med at skubbe over på de sagkyndige, medens jeg i al beskedenhed blot foreslog den højtærede minister at bytte om på rækkefølgen, således at de sagkyndige fik lejlighed til at gøre i hvert fald en del af det grundlæggende arbejde, inden vi skred til den endelige vedtagelse af lovforslaget. Jeg synes, det er meget ejendommeligt.

Jeg vil gerne i tilslutning hertil stille følgende spørgsmål: hvis der skulle være tale om at udlevere Flatøbogen og Codex regius, vil ministeren da på nogen måde kunne benægte, at det i så fald var meget